

[Udenrigsministeren]

for det første en europæisk union, for det andet en ændring af Romtraktaten og for det tredje en EPS-traktat.

Drøftelserne på mødet kom til at dreje sig udelukkende om de to sidstnævnte emner, da spørgsmålet om en traktat om en europæisk union overhovedet ikke blev drøftet.

Som regeringen tidligere har gjort rede for, var det franske forslag om en traktat vedrørende en europæisk union ikke andet og mere end en stadfæstelse af det samarbejde vedrørende EF og EPS, som allerede eksisterer. Man bekræfter altså i dette forslag, at begrebet union blot dækker over samarbejdet, som det ser ud på et givet tidspunkt.

Nu er begrebet union som bekendt et begreb, der har skabt problemer i diskussionen i Danmark. Det skyldes vel nok de forestillinger om en europæisk union, som Parlamentets meget vidtgående forslag har givet anledning til, og det er egentlig lidt synd, at en upræcis etiket på den måde har fjernet opmærksomheden fra det væsentlige i debatten, nemlig indholdet af samarbejdet. Men som sagt: emnet blev slet ikke drøftet i Luxembourg.

Spørgsmålet om en ændring af Romtraktaten vedrører en række emner.

Det første og vigtigste drejer sig om det indre marked, som jeg tidligere var inde på. Det vil blive lettere at gennemføre foranstaltninger med henblik på at åbne det indre marked. Direktiver vil kunne gennemføres med kvalificeret flertal, men samtidig bliver det så slået fast, at et medlemsland kan gennemføre sine egne nationale forskrifter, hvis man skønner, at det er nødvendigt af de hensyn, der er nævnt i traktatens artikel 36 om sundhed m.v., eller – og det er den vigtige nydannelse – hvor hensyn til arbejdsmiljø og beskyttelse af det ydre miljø kræver det.

Der har været den almindelige indstilling i Danmark, at gennemførelse af det indre marked var i vores interesse, fordi det øger dansk produktions konkurrenceevne, men vi har også frygtet, at det kunne risikere at ske på bekostning af arbejdsmiljø og det ydre miljø. Denne frygt er nu fjernet. Danmark vil kunne gennemføre nationale forskrifter under henvisning til traktaten for at sikre arbejdsmiljø og det ydre miljø, og det vil vi kunne til trods for EF-direktiver på det pågældende område.

Denne adgang – vil jeg gerne understrege – har vi ikke i dag. Nationale forskrifter til sikring af disse hensyn kan i dag ikke gennemføres under henvisning til traktaten, og retstilstanden på området er reguleret af de gældende direktiver. Men i den situation, som bygger på de nye regler, som de blev formuleret i Luxembourg, påhviler det Kommissionen at bekræfte de nationale forskrifter for at hindre skjulte handelshindringer, og i givet fald kan en sag herom blive indbragt for Domstolen. Men deri er der ikke noget nyt, for en sådan adgang har altid stået åben, hvis Kommissionen eller andre medlemslande føler, at der via nationale forskrifter sker en beskyttelse af national produktion.

Det nye er altså, at vi nu over for Domstolen vil kunne henvise til, at vi forfølger et legitimt formål, et legitimt formål, som oven i købet er fastlagt i traktaten, og vi vil selv sagt have rent mel i posen, da vi jo ikke vil misbruge denne adgang til at gennemføre skjult protektionisme; det har aldrig været dansk politik.

Sammenfattende er det derfor regeringens vurdering, at Danmark på dette punkt har opnået, hvad regeringen meddelte folketingets markedsudvalg som sit forhandlingsmål, nemlig en håndfast og juridisk sikker garanti for, at Danmark kan sikre arbejdsmiljø og det ydre miljø, samtidig med at vi letter fjernelsen af handelshindringer ved at gennemføre afstemning med kvalificeret flertal af hensyn til det indre marked.

For at give et eksempel vil jeg nævne, at Kommissionen på mødet i Luxembourg bekræftede, at Danmark under de nye regler ville have haft mulighed for at bruge nationale forskrifter i den aktuelle sag om udstødningssag fra biler.

Denne sag ville vi altså være sluppet for. Vi kunne have gennemført vore egne regler, hvis den foreslåede traktatændring havde været i kraft, og de andre kunne så gennemføre deres regler.

Fra flere sider blev der så yderligere fremsat ønske om afstemning med kvalificeret flertal vedrørende harmonisering af moms- og afgiftssatser. Dette afviste flere medlemslande, herunder Danmark, og det enstemmighedskrav, vi finder i artikel 99, som vedrører disse spørgsmål, er altså fastholdt.